

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Bodnár és Lévai Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek dr. Mogyorósi Mihály ügyvéd által képviselt alperes ellen fuvardíj megfizetése iránt indított perében a Fejér Megyei Bíróság 2008. október 8. napján kelt 15.G.40.090/2008/9. számú ítélete ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000,- (Hatezer) Ft másodfokú költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2007. szeptember 13-i fuvarmegbízása alapján a felperes azt vállalta, hogy szeptember 15-én 5 palettás dobozos furgont kiállít egy megadott németországi felrakási helyen, majd a komplett rakományt másnap a megadott raktárhoz fuvarozza és ott az árut átadja. A fuvardíjat 380,-EUR + áfa összegben határozták meg. Az alperes a megbízást 2007. szeptember 14-én azzal módosította, hogy a lerakás helyeként egy budapesti címet adott meg, illetőleg a rakomány beazonosítására alkalmas referenciaszámot is közölte. A felperes a fuvarfeladatot elvégezte, a fuvarlevél szerint 3 paletta árut, 546 csomagban lévő 60.000 db DVD lemezt, a megadott időpontban és helyszínen a címzettnek átadott.

A felperes 2007. szeptember 16-án 116.028,- Ft összegről állította ki a számláját; azt az alperes a szeptember 17-i levelével azzal küldte vissza, hogy az 5 paletta áruból csak 3 paletta mennyiséget hoztak el, ezért 130,- EUR-val a díjat csökkentse.

Az alperes október 11-i levelében ismét arról tájékoztatta a felperest, hogy a megadott referenciaszám szerinti teljes árumennyiséget nem hozta el, amikor ez egy szeptember 15-i telefonos egyeztetés során kiderült, a jármű a felrakási helytől 800 km-re volt, a gépjármű ezért már nem fordult vissza. A felperes vitatva az alperesi kifogást megbontotta a fuvardíjat 76.332,- Ft elismert összegre, illetőleg 39.696,- Ft-ra. Az alperes ez utóbbi számla összegét nem fizette ki. Az alperes a 2008. június 6-i levelében - fenntartva kifogását - azt indítványozta a felperesnek, hogy 50,- EUR-val csökkentse a díj iránti igényét, mivel a saját megbízója is ezt a költséget állapította meg vele szemben.

A felperes az elsőfokú bíróságra 2007. december 11-én benyújtott, fizetési meghagyásból ellentmondás folytán, perré alakult eljárásban az alperest 39.696,- Ft fuvardíj, ennek 2007. november 28-tól a Ptk. 301/A. §-a szerinti késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Arra hivatkozott, hogy a pontosított szövegű megbízás szerinti feladatot teljesítette, a megadott referencia szám szerinti árut kapta meg. Erről a feladó szállítólevelet is kiállított, így hibás teljesítés nem történt. Előadta, hogy az alperes a gépjármű kapacitásait adta meg a megbízásban, nem az áru mennyiségét és súlyát. Az árut csak a referenciaszám igazolta, a sofőr ennek megadásával kapta meg az árut, aminek a tényleges súlya 1,3 tonna volt. A felperes szerint 5 paletta árut a súlya miatt el sem tudott volna szállítani, mivel az 1,5 tonnás összsúlyú jármű rakodási súlya 1.380 kg, ami éppen megfelelt az elszállított súlyú árunak.

Az alperes az ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte arra hivatkozással, hogy a felperes hibásan teljesített, mivel az 5 paletta 1,5 tonna súlyú áru helyett csak 3 paletta mennyiségű árut hozott el, ezért a fuvardíjat arányosítva a mennyiséghez 2 paletta, azaz 2 x 75,- EUR díjjal kevesebb illeti meg a felperest, ezzel szemben csak 130,- EUR levonását igényli.

A Fejér Megyei Bíróság a 2008. október 8. napján kelt 15.G.40.090/2008/9. számú ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 39.696,- Ft-ot, annak 2007. november 28-tól a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7 %-kal növelt mértékű késedelmi kamatát, 12.000,- Ft ügyvédi munkadíjat és 7.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy a peres felek között az 1971. 3. tvr.-rel kihirdetett Nemzetközi Közúti Árufuvarozási Szerződésről szóló Egyezmény (CMR) szerinti fuvarozási jogviszony jött létre, amelynek alapján a felperes az áru fuvarozására, míg az alperes a díj megfizetésére volt köteles. Az írásbeli megbízási szerződés szerint a felperes által kiállítandó kamion típusaként 5 palettás dobozos furgon lett megadva, illetőleg az áru normál kereskedelmi komplett rakományként lett megjelölve, referenciaszám szerint. Ezen túl a megbízásból nem derül ki egyértelműen, hogy a súly a gépjárműre vagy az árura vonatkozott.

A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az alperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy a felperes hibásan teljesített, mivel állítása szerint 5 paletta 1,5 tonna súlyú szállítására adott megrendelést, illetőleg ennek sikeres bizonyítása esetén a

csökkentett fuvardíj mértékét. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatás mellett hívta fel arra az alperest, hogy bizonyítási indítványát terjessze elő, az alperes azonban a felperes által csatolt dokumentumok szerint kérte döntés hozatalát az ügyben.

A felperes által csatolt dokumentumok alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg tényként, hogy kizárólag az áru referenciaszáma alapján tudta a fuvarozó az árut beazonosítani. Megállapította a csatolt szállítólevélből, fuvarlevélből, hogy a felperes 3 paletta 1,2 tonna súlyú árut kapott, amit a megadott címen át is adott. Az áru címezte a CMR 30. cikkének 1. pontjában foglaltakkal szemben nem jelezte a felperesnek az átvétel időpontjában az állítólagos hiányt, így vélemezhető, hogy ezt nem is kifogásolta, az alperes ennek ellenkezőjét nem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a felperes szerződés szerinti feladatát teljesítette, ezért a kereset szerinti összeg megilleti. Rámutatott, hogy ha a hibás teljesítés megállapítható lett volna, az alperes a díjcsökkentés mértékére sem terjesztett elő bizonyítási indítványt

A késedelmi kamatról a Ptk. 301/A. § (2) bekezdése, míg a perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése a) pontja alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben kérte annak megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását és perköltségben történő marasztalását.

Álláspontja szerint a megbízásból és annak kiegészítéséből egyértelműen megállapítható, hogy az alperesnek 5 paletta árut kellett volna elszállítania, amelynek a súlya 1,5 tonna. Ezekkel az okiratokkal szemben az elsőfokú bíróság elfogadta a felperesnek azt az állítását, hogy nem tudta hány darab palettát és milyen súllyal kellett volna leszállítania, mivel arra is gondolhatott, hogy az 5 palettás gépkocsit kevesebb paletta szállítására is megrendelhetette, illetve, hogy az 1,5 tonna nem az áru, hanem a tehergépkocsi súlyára vonatkozott. Mivel a megbízásból pontosan megállapítható mind a paletták darabszáma, mind az áru súlya, ezért a felperes alkalmatlan fuvarszöveggel állt ki, így a Ptk. 492. §-ában foglaltakat nem teljesítette. Ezért érthetetlen, hogy az elsőfokú bíróság ezt a tényt nem a felperes terhére, hanem kifejezetten a javára értékelte.

Téves az elsőfokú bíróságnak a CMR 30. cikkére történő utalása is, mivel a fuvarlevelen 2007. szeptember 16-án feljegyzésre került, hogy csak 3 paletta árut hoztak el 1,2 tonna mennyiségben, majd az általa csatolt 2007. szeptember 17-én kelt levélben ugyanezt a tényt ismételte a felperes felé azzal, hogy az ebből fakadó költségeket rá fogja terhelni.

Utalt arra, hogy amennyiben a felperesnek bármilyen problémája vagy tisztázandó kérdése merült volna fel, úgy a megbízás és annak módosítása alapján ezt egyaránt köteles lett volna haladéktalanul közölni, mivel mindkét megbízásban kikötötték azt, hogy a fuvarozás során felmerülő problémákról azonnali értesítést kérnek. Ennek elmulasztásából fakadó költségek a megbízottat terhelik. Amennyiben e kötelezettségének megfelelően közli, hogy a megbízással ellentétben csak 3 palettát raktak fel, úgy az esetleges félreértést azonnal tisztázni lehetett volna, és a felperes a fuvarfeladatának pontosan eleget tudott volna tenni.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását és az alperes költségeiben történő marasztalását kérte, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével törvénysértés nélkül állapította meg, hogy a felperes a vállalt fuvarfeladatot teljesítette, a címzett a küldeményben hiányt nem tapasztalt, kifogással nem élt, ezért az alperesnek a hibás teljesítésre történő hivatkozása megalapozatlan.

Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a megállapodás értelmezése körében a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperest a szerződésben rögzített teljes fuvardíj megilleti.

A fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a megbízási szerződésben a kamion típusát nevezte meg az alperes úgy, hogy az 5 palettás dobozos furgon legyen, ami nem azonos az áru mennyiségével. Az áru mennyiségénél normál kereskedelmi komplett rakomány került megjelölésre, amelyet a 2007. szeptember 14-én kelt módosítással, referenciaszámmal és katalógusszámmal egészítette ki.

Ebből következik, hogy a felperes a fuvarozási szerződés teljesítésére megfelelő fuvareszközt állított ki, az alperes fellebbezésben kifejtett álláspontjával szemben.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a CMR 30. cikk 1. szakaszára hivatkozott, mivel az abban rögzített rendelkezés szerint az áru címzettjének és nem az alperesnek kell a hiányt jelezni. Azt az alperes maga sem állította, hogy a címzett felé bármilyen áruhiányt bejelentett volna.

A felperes a fuvarlevélnek megfelelően teljesítette a szerződést, hibás teljesítést az alperes nem bizonyított, ezért részére jár a teljes fuvardíj.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján - érdemben annak helytálló indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült költségét megfizetnie.

A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg azzal, hogy az összeg az általános forgalmi adót is tartalmazza.

Budapest, 2009. év április hó 16. napján

. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Kurucz Zsuzsanna sk.
előadó bíró

. Tibold Ágnes sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő